

Karin Kuiper: 'Je mag mij altijd bellen' 1001 dagen van rouw Uitgeverij Lannoo, Tielt 2008. www.lannoo.com. ISBN 9789020978216 Kanker, Hersentumor, PO)

Soort boek/ Ziekte /stijl: Egodocument waarin Karin Kuiper de periode uit haar leven beschrijft na de dood van Karel Glastra van Loon. Zij staat er nu alleen voor met drie kinderen, is volop in de rouw en beschrijft hoe ze door deze periode is gekomen, wat ze wel en ook niet meer deed, wat haar hielp en wat moeilijk was. Dit boek werd een bestseller, waarvan meer dan 50.000 ex. werden verkocht.

Over de schrijfster: Karin Kuiper (1963) is de vrouw van Karel Glastra van Loon, de schrijver die stierf aan de gevolgen van kanker. Karin bleef achter met hun drie kinderen. Zij is schrijver, mediator en coach. Ze schreef enkele bestsellers over rouwverwerking.

Korte beschrijving: In dit boek licht Karin Kuiper toe hoe de eerste 1001 dagen na de dood van Karel Glastra van Loon, haar man en schrijver die stierf aan de gevolgen van een hersentumor. Hij was 'haar betere ik'. Met moeite en veel verdriet blijft Karin overeind. Ze behoorde ineens bij de alleenstaanden, de weduwen en weduwnaars. Dat maakte de relatie met vroegere vrienden die naar Karel trokken of met gezinnen anders: er bleven er weinig over. Maar er kwamen nieuwe voor in de plaats. Ze beschrijft wat ze weet te waarderen aan hulp van mensen en waar ze een hekel aan heeft. Bovenaan haar ergernissenlijst stond het goedbedoelde zinnetje 'Je mag me altijd bellen'. Omdat je niet gaat bellen naar iemand als je wanhopig bent. Dan wil je gebeld worden, dan moet er iemand 'zijn'. Na een lange periode volgt er een periode waarin ze haar levenslust terug vindt.

Wat viel op: Hoe belangrijk het kan zijn om praktische hulp te krijgen of te geven als iemand alleen komt te staan. En wat het betekent als mensen er wél zijn. Herkenbaar is ook dat er makkelijker omgegaan moet worden met bepaalde zaken wil je als alleenstaande een jong gezin met drie kinderen draaiende houden. en sommige bekentenissen zal ik altijd blijven onthouden.

Citaten: Pag.

Extra/ Recensies: Biblion recensie, Drs. M.H. Langelaan:

Relaas van de weduwe van de schrijver Karel Glastra van Loon die enkele jaren geleden overleed aan de gevolgen van een hersentumor. Zijn vrouw bleef achter met drie kleine kinderen en doet in dit boek verslag van haar leven als weduwe en zijdelings ook van de manier waarop haar kinderen omgaan met de dood van hun vader. Goedbedoelde standaardopmerkingen als 'Je kunt mij altijd bellen' blijken eerder zout in de wond te wrijven dan te helpen. Hoe omstanders dan wel kunnen helpen, beschrijft zij ook. Praktische hulp in de vorm van spontaan langskomen, oppassen op de kinderen, eten koken et cetera, kunnen veel steun geven. Daarnaast helpt het ook om te gaan hardlopen, gezond te eten en lotgenoten op te zoeken. Een

moedig, helder geschreven, met illustratieve songteksten gelardeerd, indringend verslag waaraan veel weduwen en weduwnaars en hun vrienden en familie veel steun kunnen vinden.